WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Het blad voor kleine en grote kinderen

16 augustus 1956
Nr 306
6e jaar - 20 blz.

Mickey* magazine

WALT DISNEY

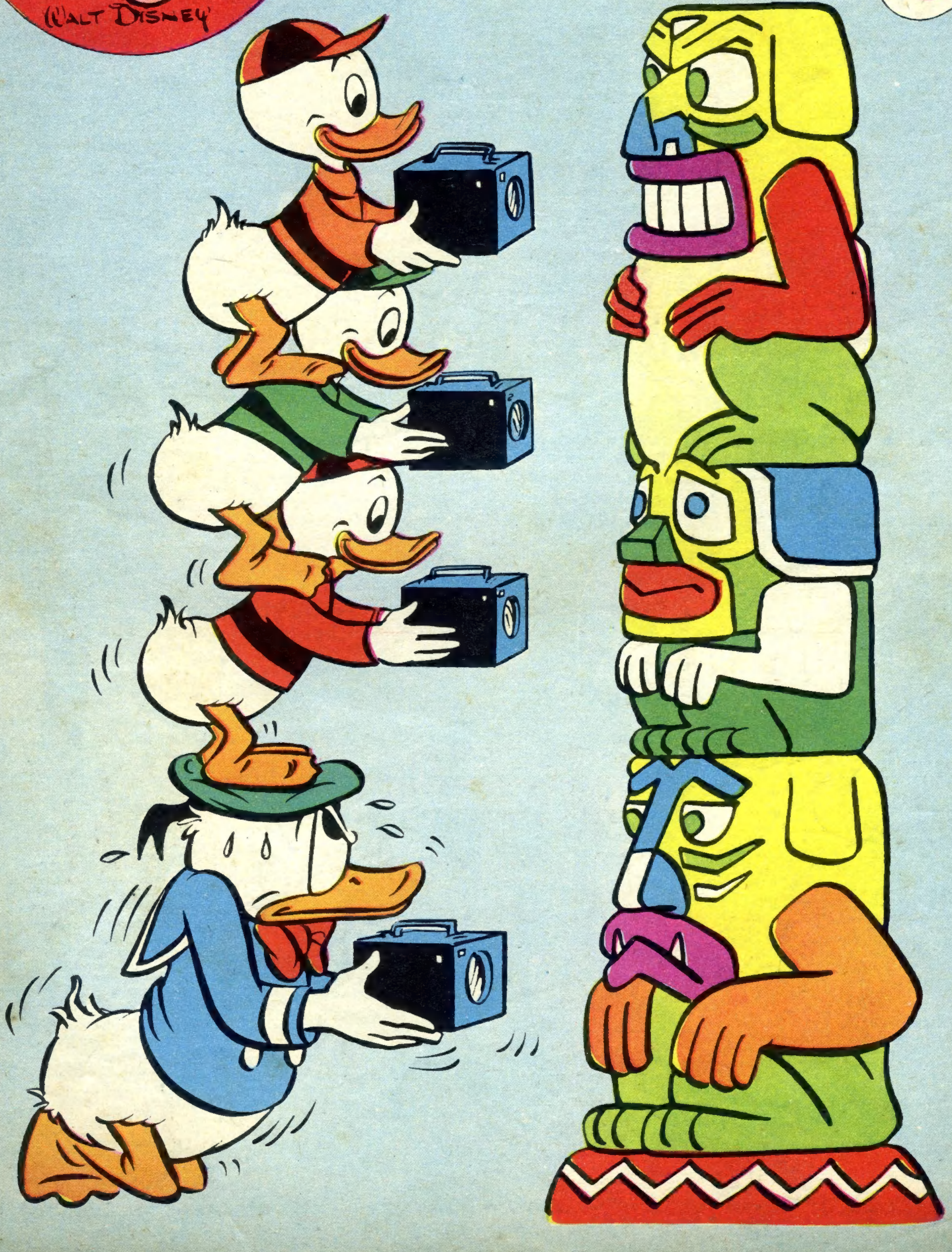

Mickey's Club

JONGENS en meisjes, leden van Mickey's Club, die in hun stad of gemeente een plaatselijke afdeling van onze Club zouden willen oprichten, kunnen bij het Centraal Bestuur van Mickey's Club, Hopstraat 47, Brussel, de leiderskaart aanvragen, onder voorwaarde, dat zij minstens tien jaar oud zijn.

De leiderskaart wordt kosteloos aan de oprichter van een afdeling verstrekt. De leider of leidster richt de afdeling in na overleg met de andere leden.

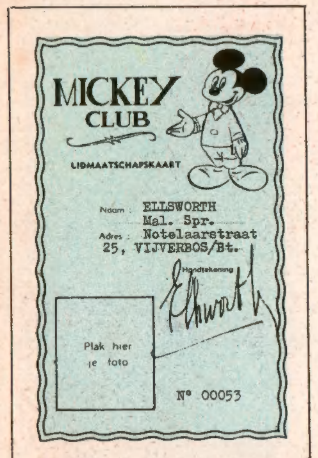
MICKEY CLUB
LIDMAATSCHAPSKAART
Naam : ELLSWORTH Mal. Spr.
Adres : Notelaarstraat 25, VIJVERBOS/Bt.
Handtekening
Plak hier je foto
N° 00053

Hierboven een verkleinde afbeelding van de voorzijde van de lidmaatschapskaart.

Bij aanvraag van de leiderskaart moeten de clubleden alle nodige inlichtingen verstrekken : naam, voornaam, juiste adres, leeftijd, bezochte school en nummer van hun lidmaatschapskaart.

MICKEY ROEPT OP...

HALLO ! hallo ! mijn beste kereltjes en kerlinnetjes, in dit onderonsje zal ik de vraag beantwoorden die mij gesteld werd door de leider van een onzer afdelingen, onze goede vriend Jan Verleyen : « Welke is de afstand van de Aarde tot de Poolster ? »

Dat is een zeer goede vraag, die aantoont hoezeer de Mickeyjeugd zich interesseert voor de oneindige werkelijkheid, waaronder het heelal, de schepping Gods, bedoeld is.

Welnu, de Poolster is slechts een stofje in het heelal. Zij behoort tot de sterren van de tweede grootte, in het sterrenbeeld de Kleine Beer. En toch... hoe groot moet dat stofje zijn ! Zij groet ons tegen als een wegwijzer aan de sterrenhemel, uit een verte van 300 lichtjaren. Wie weet wat één lichtjaar is, kan nu uitrekenen : 300 x 60 x 60 x 24 x 365 x 300.000 km, dat is de afstand van de Poolster, hetzij ongeveer 3.000 biljoen kilometer. Dat is meer dan 18.500.000 maal de afstand van de Aarde tot de Zon !

In 1946 werd bij radarproef nogmaals uitgemaakt, dat de maan iets meer dan een lichtseconde van ons verwijderd is, hetzij op een afstand van 385.000 km. Vergelijk die 1,25 lichtseconde met de 300 lichtjaren van de Poolster. Er zijn zowat 31,5 miljoen lichtseconden in één lichtjaar !

De Pleïaden zijn 450 lichtjaren van ons verwijderd en de Orionnevel 1.000 lichtjaren. De bolvormige sterrenhoop Messier 13 (ongeveer 100.000 zonnen) staat echter 33.000 lichtjaren van ons. Er zijn echter sterrenfamilies, tot onze Melkweg behorend, waarvan de afstand 200.000 lichtjaren en nog meer bedraagt. Dat is precies 1.680.000.000.000.000.000 km (1 triljoen 680.000 biljoen km) ! Maar er is meer nog. Een klein ovaal lichtvlekje in het sterrenbeeld Andromeda (de Andromeda-nevel) — een soort tweede Melkweg — is 750.000 lichtjaren van ons verwijderd. De verstverwijderde Melkwegsterren staan echter op 10.500.000 lichtjaren van de Aarde ! Dat is 35.000 maal de afstand van de Aarde tot de Poolster !

Wat een onmetelijke ruimten moeten het zijn waarin al die werelden wentelen. En welke verklaring voor het feit, dat zij nooit tegen elkaar botsen ?
Een goddelijke regeling, een gehoorzamen van het geschapene aan de wil van de Schepper.

Mickey

PRETTIG NAAMFEEST

16-8 : H. ROCHUS
17-8 : H. HYACINT
18-8 : H. HELENA
19-8 : H. DONATUS
20-8 : H. BERNARD
21-8 : H. JOANNA
22-8 : H. FABRICIUS

CLUBAFDELINGEN

Clubje 159 : TACKX Jacqueline, Gulden Vliesstraat 12, Berchem-Antwerpen.
Clubeje 160 : RAEYMAEKERS Ludo, Kapelsesteenweg 469, Ekeren-Donk (Clubadres : College Sint-Vincent, Zinnik).
Clubje 161 : VAN DORPE Marcel, Dorp 89, Huise.

JONGENS EN MEISJES ZOEKEN KORRESPONDENTEN

— **Kees GLASER, Schimmelpenninckstraat 17, Delft (Nederland)** is 11 jaar oud en zou graag met een jongen van zijn leeftijd in België korresponderen.
— **Willy MUYLLE, Markt 19, Ichtegem (België)** wenst post te ontvangen van Vlaamse jongens. Leeftijd : 13 jaar.
— **Rudy VAN IMPE, Offerandestraat 102, Antwerpen (België)** zoekt kennis te maken met 14-jarige jongen om over ditjes en datjes te praten.
— **Gustaaf SCHOETERS, Heidestraat 207, Hoboken (België)** wenst te korresponderen met een jongen van 16-17 jaar, die van fietsen, museums en reizen houdt. Bij voorkeur iemand uit de streken van Limburg.

MICKEY'S BRIEVENBUS

DE POORTERE Mario (Petegem-a.-Leie) : Het rekenprobleem in Mickey-nummer 295 was niet als prijsvraag bedoeld; je hoefde het dus niet in te zenden. Je oplossing was trouwens verkeerd. Je had de vraag zeker niet goed begrepen De uitkomst van elk der vier berekeningen moest dezelfde zijn : in dit geval is het 10. Het eerste getal van elk der berekeningen was niet 45, zoals jij het begreep, maar wel de som der vier getallen : 12, 8, 5 en 20. Je hebt de beste groetjes van de hele bent ! Taai !

DE CEUNINCK Roland (Brugge) : Beste dank voor je zigzagjes, die ik met het gewone treintje meegegeven heb. In een der volgende nummers zul je wel iets van je pennevruchtjes ontdekken. Krijg ik spoedig nog eens een lange brief van je ? 't Beste, Roland !

MEULENHOF Ria (Aalst) : Mijn beste dank voor je versje, Ria ! Als er eens een plaatsje vrij is, komt het in 't blaadje. Zo heeft Nand me toch beloofd en... Nand houdt zijn woord, tenzij hij honger heeft. Dan durft hij het wel opeten. Ik hoop echter dat dit niet zal gebeuren. Tot kijk, Ria !

HOFKENS Gerard (Antwerpen) : Bravo ! Dat je een afdeling in Antwerpen wil oprichten is een uitstekend idee, Geertje. Ik hoop, dat dit ondertussen reeds een feit is. Ik liet je enkele tijd geleden de nodige papieren en de leiderskaart bezorgen. Veel sukses, Gerard !

VANDENBOSCH Leon (Brugge) : Ik heb voor jou zo wat overal rondgesnuffeld, maar heb geen boek over tennissen in de Nederlandse taal gevonden. Ik zoek verder, hoor, en schrijf je zodra ik je van dienst kan zijn. Intussen, taai !

GOMBERT Annie en Willy (Leuven) : Het stemt me blij dat jullie zozeer in je nopjes zijn met de volhardingspremies. Goed ! Zo mag ik 't horen. Vreugde om grote dingen hoort er af en toe ook eens bij, niet ? Tot schrijfs, hoor !

MICKEY.

Zwarte DONDERDAG

KORTE INHOUD

Mickey werd met de opvoeding belast van Donderdag, een jong wildemannetje. Deze haalt zoveel malle fratsen uit dat Mickey hem 's nachts moest opsluiten. Maar, tijdens het ontbijt...

VOLGENDE WEEK: **DE WEG DER VRIJHEID**

KORTE INHOUD

Oom Jeremias heeft al de vijffrankstukken, gemunt in 1946, opgekocht. Een ervan legde hij in zijn safe ! Zijn plan is eenvoudig : hij zal al de andere stukken doen verdwijnen en aldus het enige overgeblevene onschatbaar maken !

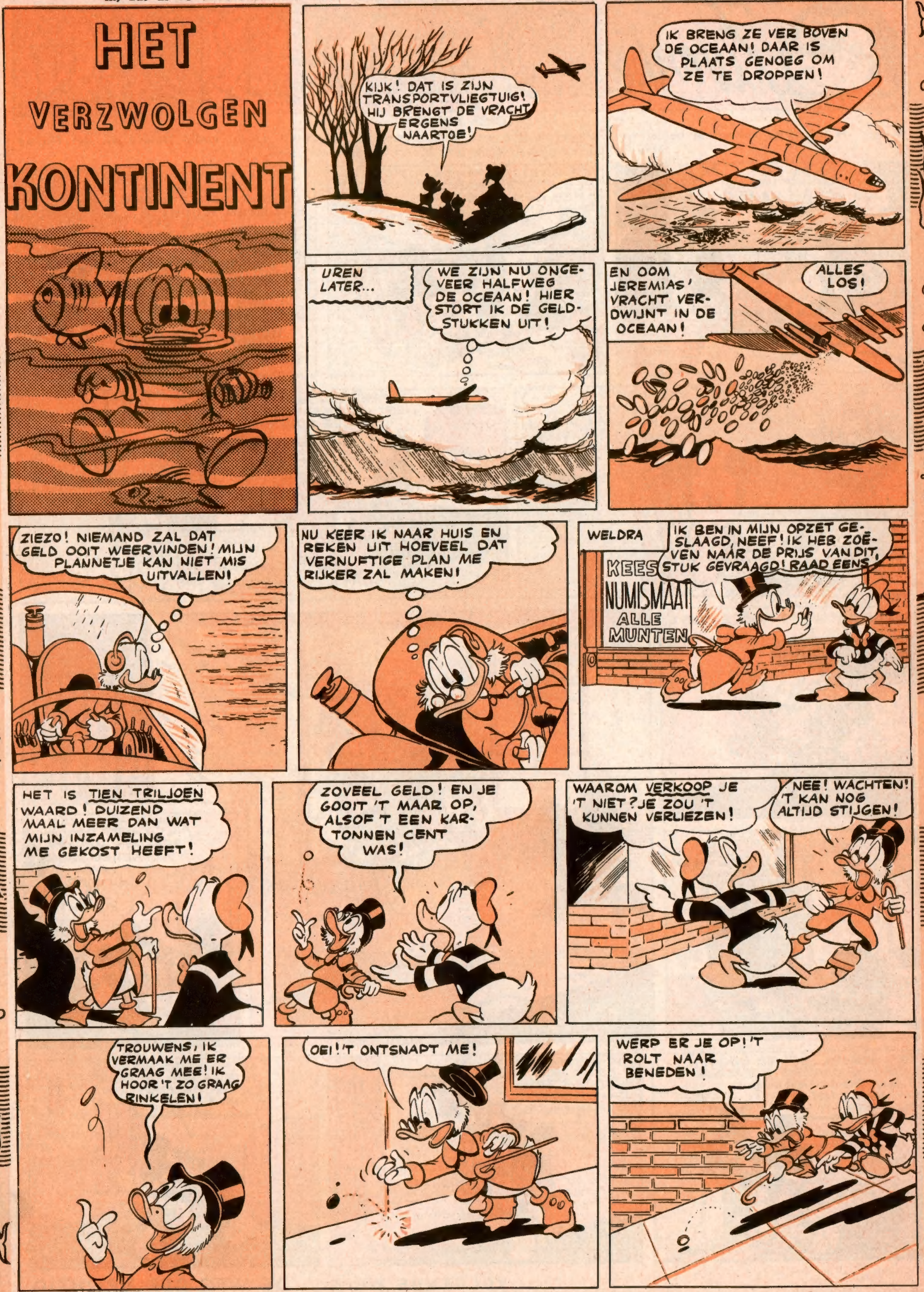

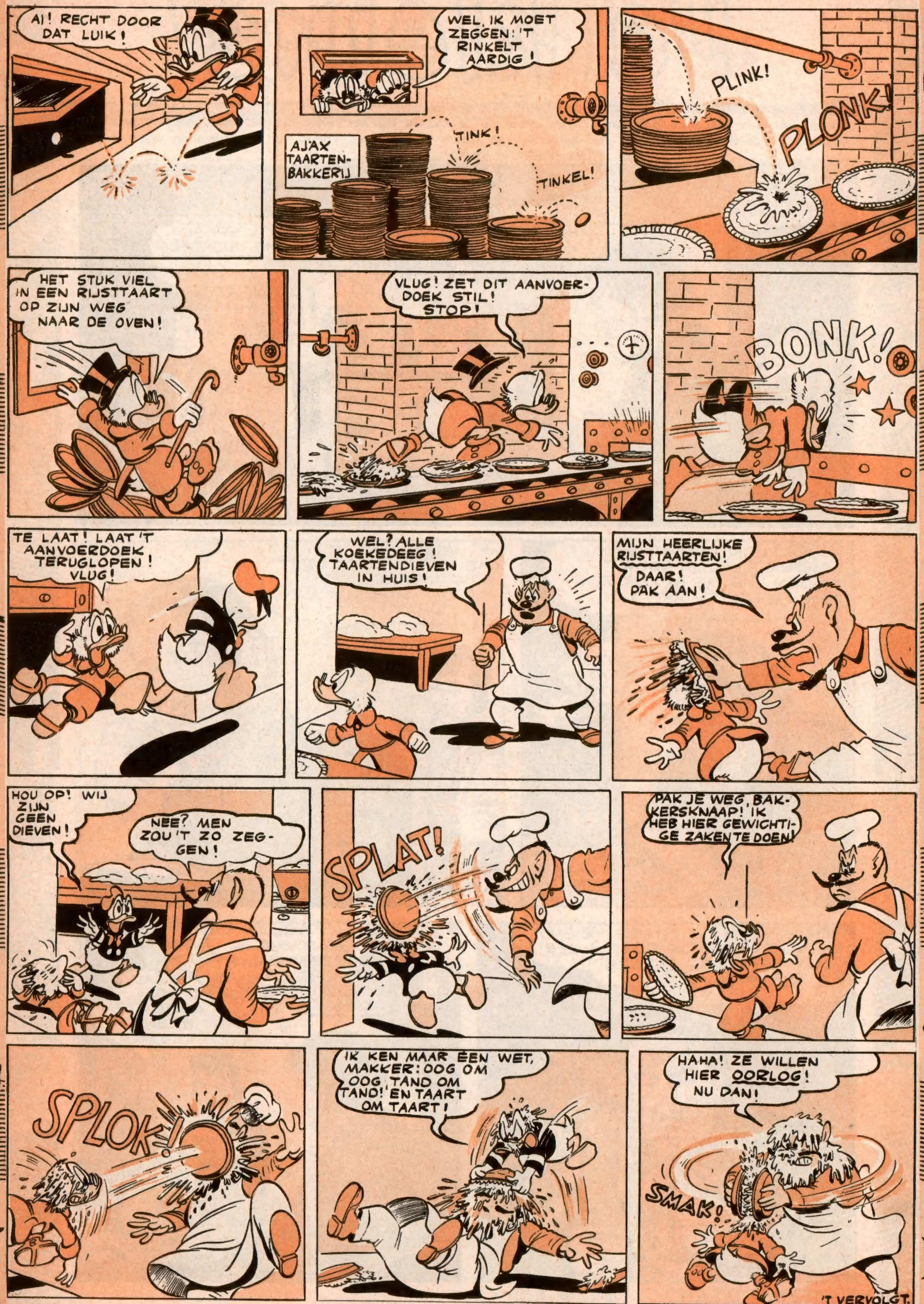

VOLGENDE DONDERDAG : **'T FORTUIN ZO PLAT ALS EEN VIJG**

De kleine Vogelvrije

Chato, stalknecht van Generaal Torres, heeft zwaar op de kansen van het volbloedpaard Conquistador tijdens de Olympische Spelen gewed. Pablito, het helpertje van Chato en de grote vriend van Conquistador, wordt door de stalknecht gemeen behandeld.

VOLGENDE WEEK: **CHATO'S METODE**

De Forten van de « Frontier »

AAN de grens van de op de Indianen veroverde gebieden bouwden de pioniers uit de heroïsche periode van de Far West hun forten. Deze forten uit boomstammen of steen vertoonden weinig of geen gelijkenis met de militaire versterkingen van dezelfde naam.

Ze waren meestal bedoeld als vooruitgeschoven posten, waar de trappers hun pelzen kwamen ruilen. Later echter verkregen ze een militair karakter, want toen de Indianenstammen in opstand kwamen, werden ze door soldaten bezet.

Het gebeurde vaak, dat de pioniers het hoofd te bieden hadden aan onverwachte, hevige aanvallen. Zij zochten dan stand te houden in afwachting dat de troepen hulp zonden. De hoge en dikke muren van de forten verzekerden een goede weerstand aan de bestorming der aanvallers.

Als handelscentrum was het fort gewoonlijk goed voorzien van levensmiddelen, drank en geneesmiddelen.

De forten in de vlakten waren meestal uit natuursteen opgetrokken. In de buurt van wouden en in het beboste gebergte bouwde men ze uit boomstammen.

De palissaden bestonden uit gepunte boomstammen, diep in de grond gedreven en in vierkantvorm gelijnd. Op elke hoek verhief zich een wachttorentje. Binnen de palissaden liepen rondegangen. De verdedigers vuurden door schietgaten. Enkele forten beschikten over een klein kanon, opgesteld op een platform, dat boven de palissade uitkeek.

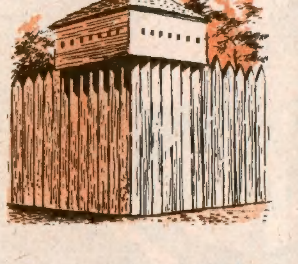

Hoewel de meeste van deze forten in hoofdzaak op elkaar geleken, gaf de ligging, het terrein, de persoonlijkheid van de aanvoerder of de taak van de pioniers aanleiding tot detailwijzigingen in de konstruktie.

Met de middeleeuwse versterkte kastelen hadden ze dit gemeen, dat in tijd van nood de omwonende families er bescherming konden vinden tot wanneer orde en rust hersteld waren.

MODERNISERING

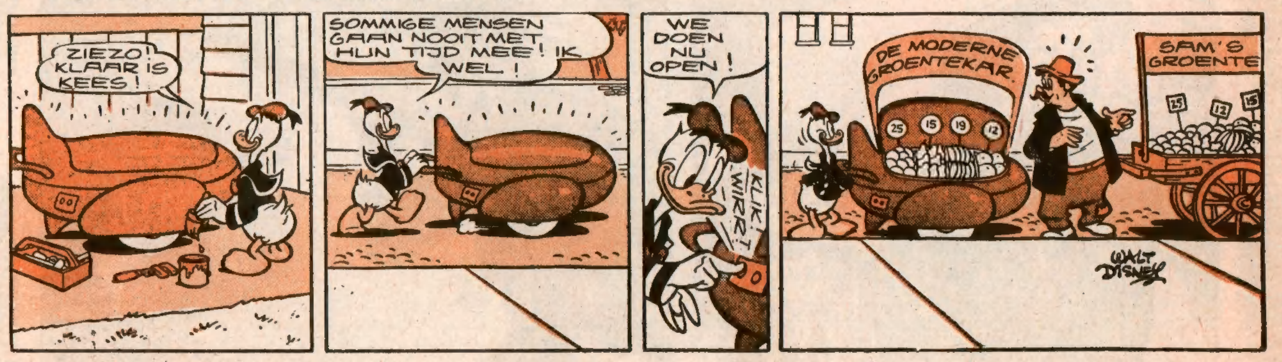

De GEHEIMZINNIGE STAD

ZO BEGON HET

Villars, Charlier en Dick storten met hun toestel in een onbekend gebied van de Saharawoestijn neer. Zij worden gevangengenomen door de bewoners van de geheimzinnige stad. In deze stad ontmoeten zij Killpatrick, een Engelsman die eveneens in de Sahara verdwaalde en reeds jaren onder dat volk leeft. Het viertal beproeft het een laatste maal te ontvluchten, dit keer in een montgolfièreballon.

HOOFDSTUK XVIII

Een bewogen ontvluchting

— De wind steekt op! brulde Dick.

— Hoera! De nieuwe maan kondigt een aardig stormpje aan! riep Villars. Haal jullie uitrusting, jongens, maar herinner jullie : het hoogstnoodzakelijke! We gaan niet op plezierreis.

— Chef, de Toearegs hebben zich rondom de « 't Vrije » opgesteld, merkte Dick op.

— Geeft niets! antwoordde Charlier. Ze zullen wel hun benen pakken als de tijd gekomen is. Ik ga nu het vuur aan het hout steken en er een brandend braambos van maken.

— Goed! sprak Villars. Dick, kijk jij de ballast na, of liever de rotsstenen die voor ballast zullen dienen. De « 't Vrije » mag niet zonder ons vertrekken!

— Dat zou een katastroof zijn. Ik loop al!

— Mijn beste Kill, richtte zich Villars vervolgens tot de Engelsman, wij samen zullen het proviand op het net vastbinden. Daarna zullen we de inboorlingen hier vandaan zien te krijgen, zodat ze ons niet in de weg lopen.

Maar de ontvluchting gebeurde niet helemaal als voorzien. De hete lucht, die langs de natuurlijke rotspijp opsteeg, deed de « 't Vrije » langzamerhand opzwellen. De Toearegs keken met verbazing naar dit fenomeen en babbelden opgewonden onder mekaar. Op hun getaande gezichten kon men de achterdocht lezen.

De wind nam in hevigheid toe en de half gevulde ballon boog naar de grond en rukte op zijn riemen als een zenuwachtig renpaard. Middelerwijl was de zon aan de einder gezakt.

Villars gaf een fluitsignaal. De vier vrienden vergaderden onder de ballon, aan wiens net het voedsel en het water reeds stevig waren vastgeriemd.

De Toearegs keerden zich naar het kleine groepje toe. De « 't Vrije » zwol gestadig, terwijl de storm voorgoed ging huilen.

Een der meharisten hief plots zijn lans op en richtte de punt ervan naar de ballon. Op het ogenblik dat hij wilde werpen viel er een schot. De bronzen krijger liet zijn speer vallen en sloeg de hand aan zijn gewonde arm. De wachters, plots bewust van de ongekende kracht van de vuurwapens der Blanken, bewogen niet meer. Het pistool van Villars rookte nog in zijn hand.

Plots sprongen de Toearegs als één man in het zadel en reden zich verschuilen achter een vooruitspringende rotspunt, vanwaar ze de luchtreizigers gadesloegen. Een van de meharisten verliet echter de groep en reed spoorslags naar de stad, waarschijnlijk om versterking te halen.

— Aan boord! riep Villars. Binnen een kwartier hebben we de ganse stad op de hals. Als het hun ooit lukte de ballon te doorboren, ons kaarsje zou niet lang meer branden! Dick, op mijn bevel, zorg je voor het losmaken van de balast. Hoeveel kogels hebben we nog?

Men telde vlug de munitie. Slechts drieëntwintig kardoezen! Een groot deel van de munitie hadden ze voor nuttige « ontvluchtingszaken » geruild.

Villars keek naar de ballon boven hun hoofd. Het reismiddel hing in de aldoor krachtiger rukkende westenwind te schommelen. Hij stond nog lang niet bol genoeg dan om de riemen over te snijden.

— Daar zijn ze al terug! huilde plots Charlier.

De Toearegs kwamen inderdaad in de richting van de ballon de heuvel opgerend. Een salvo deed ze alle wijken, behalve dan twee fanatiekers, die zwaaiend met hun kromzwaarden en brullend als getergde leeuwen, op de mannen instormden. Twee schoten weerklonken in de stilte van de deemsterende woestijn en een der toegesnelde meharisten buitelde over de grond.

— De munitie is opgebruikt! riep Dick.

Villars gooide zijn pistool weg en liep de Toeareg tegemoet. Een hevig gevecht ontstond : de piloot had in de vlucht een knuppel opgeraapt en weerde, zo goed en zo kwaad als het ging, de wilde sabelhouwen af.

— Ik kom, chef! riep Dick, die een handje wilde helpen.

Maar op hetzelfde ogenblik stelde Villars met een welgerichte slag zijn tegenstander buiten gevecht. De Toearegs, die begrepen hadden dat de Blanken niet meer over hun verschrikkelijke vuurwapens beschikten, stormden nu in groep vooruit.

— Dick, snij de riemen door en keer vlug bij ons terug! beval Villars.

Iedereen nam plaats op de horde, die hun tot schuit zou dienen.

De « 't Vrije » was intussen volkomen bol gekomen. Dick sneed de ankerriemen door. De meharisten waren tot op enkele passen genaderd toen hij zich over de laatste riem boog. Juist toen hij de riem wou doorhakken deed een hevige windstoot de riem overknappen en voor de neus van de Toearegs schoot de ballon de lucht in. Dick kon zich gelukkig nog tijdig aan een riem vastgrijpen en zweefde gedurende een hele tijd in de lucht als een spin aan haar draad.

Met vereende krachten hesen zijn drie makkers hem op de horde, waar hij totaal uitgeput bleef liggen.

— Maakt jullie stevig vast! schreeuwde Villars tegen de wind op, die heviger werd naarmate men hoger steeg en de misbakken montgolfière als een herfstblad door de sombere lucht meevoerde.

Ch.-L. SOUVELIER.

('t Vervolgt)

VOLGENDE WEEK :
Verdwaald in de woestijn

VOLGENDE WEEK: **EEN MOOIE MESWORP**

HET GEHEIMZINNIGE n° 16

EEN hevige rukwind deed de dorre herfstbladeren in Abney-Park dwarrelen. Abney-Park is een trieste buurt van Stoke-Newington, waar al de huisgevels de kleur van halfbakken brood hebben.

Dat was de opmerking die Algernon Woolford zichzelf maakte, terwijl hij de kraag van zijn versleten jasje opzette en de handen dieper in zijn lege broekzakken duwde.

— Vanmorgen had ik nog een mantel, mompelde hij voor zichzelf, maar ik heb hem naar het pandjeshuis gebracht omdat het zacht weer was... En nu blaast die vinnige noordwester me haast de oren van de kop!

De mantel in kwestie was zo erbarmelijk, dat de lener er slechts één shilling op voorgeschoten had, met tegenzin nog wel.

Dit schamel sommetje was Algernon vrij spoedig door de vingers gegleden voor de kranten die hij zich had aangeschaft en waaruit hij koortsachtig de plaatsaanbiedingen doorgenomen had.

Het sloeg ergens vier uur op een torenklok toen Algernon er toe besloot het werkzoeken op te geven. De ganse dag al had men hem overal afgewezen.

Nu sloeg hij Bouvery Road in, worstelend tegen een felle windstoot.

— Flap!

Met een uitroep van wrevel griste hij het papier weg, dat de wind hem speels tegen het gelaat geplakt had. Maar het papier, een stuk van een krant, rolde zich als een adder om zijn pols.

Woolford zou het tot kleine stukjes gescheurd hebben als hij niet gemerkt had, dat het een fragment van een pagina « Aankondigingen » van een bekende krant was. Enkele lijnen waren met rood potlood onderstreept :

« Gezocht : vennoot voor kleine, maar winstgevende handelszaak. Gering kapitaal nodig. Aanbiedingen (persoonlijk) : Cedar-End 16, in Bouvery. »

Zoals de meeste Engelsen was Algernon bijgelovig en dat hij toevallig in de buurt van Cedar-End rondliep, beschouwde hij als een goed voorteken.

— Misschien heeft de Voorzienigheid mijn passen hierheen geleid, dacht hij.

Hij bedacht zich even en voegde er bitter aan toe :

— Och! Het geval is zo wonderlijk niet. Een arme duivel als ik zal zich met deze advertentie op het adres gemeld hebben en, al of niet aangenomen, heeft hij zijn papier weggegooid.

Dan pas merkte hij, dat de krant een maand oud was. Dit deed hem andermaal nadenken.

— Gering kapitaal! grinnikte hij. Dan ben ik wel de geknipte man. Geringer als het mijne bestaat eenvoudig niet!

En zo was hij steeds maar doorgestapt. Een ijzige windvlaag deed hem in een zijstraat beschutting zoeken. Toen hij met waterige ogen opblikte, las hij op het naamboord : « Cedar-End ».

— Goed! We wagen het erop, zei hij. Naar dat nummer zestien toe!

Het was een nauwe, lange straat en Algernon zocht tevergeefs naar nummer zestien. De reden daarvoor was, dat de straat uit twee eindeloze blinde muren bestond... zonder huizen.

Woolford had goede studies gedaan en was nog altijd een bolleboos in de wiskunde; maar het leven had hem totnogtoe maar weinig kans gegeven.

— Ik vraag me af, dacht hij, wat voor een gevaarlijke gek geld uitgeeft om personen te ontmoeten in een huis, dat nog gebouwd moet worden! Als grap is er veel beters! Advertenties van dit genre lokken immers nooit veel liefhebbers.

Aan het einde van Cedar-End gekomen, leunde hij even tegen de muur en dacht weer na.

— In de straten van Stoke-Newington, herinnerde zich Algernon, bevinden de even huisnummers zich aan de rechterkant en al de huizen hebben ongeveer dezelfde gevelbreedte. Laten we aannemen, dat deze breedte plus minus zes yard bedraagt... Ik zou wel willen weten waar dat huis nummer zestien, in de veronderstelling dat het bestaat, zich zou bevinden!

Algernon koos de rechtermuur en begon vanaf de straathoek achtmaal zes yard af te stappen.

Op de plaats waar de laatste yard hem ophield was op eerste zicht niets biezonders te zien... Bij nader onderzoek bemerkte Woolford, dat er in de muur twee stenen ontbraken. Hij ging op de tenen staan en stak de hand in de holte. Hij schrok van verrassing : hij had een belknop aangeraakt.

* * *

— De logika wil, dacht Woolford, dat, als ik op de knop druk, er ergens achter de muur een bel zal rinkelen. Het is een elektrische bel. Een lange geleidraad kan achter die muur naar God-weet-waar leiden. Deze oplossing, hoe romantisch ook, staat me wel aan.

Na een aarzeling drukte hij vastbesloten op de belknop.

— Loopt de draad ver door, zo zal ik lang moeten wachten, voorspelde hij. Nu, ik heb ook geen haast! voegde hij er wijselijk aan toe.

De avond was intussen ingevallen en Algernon, het wachten moe, wou juist zijn weg voortzetten, toen een auto om de hoek kwam gereden en langzaam nader rolde, om op de hoogte van de jonge man stil te houden. De chauffeur draaide het raampje omlaag en vroeg :

— Wat hebt u gedaan?

— Ik heb gebeld, antwoordde Woolford beleefd.

— Waar?

— Wel... Op nummer zestien!

— Goed... wilt u instappen?

Algernon aarzelde geen ogenblik en liet zich met een zucht van verlichting in de zachte kussens van de prachtige Rolls-Royce neerglijden. De wagen hield even later stil voor een luxueuze woning bij Clissold Park.

— Meneer verwacht u, zei de chauffeur, en hij leidde Woolford in een mooi gemeubeld salon.

— Nu zullen we weten wat er op ons bord komt, dacht Algernon.

Zijn hart klopte sneller. Een deur ging open en een oud man met een intelligent maar streng gelaat trad op Woolford toe.

— Zeg mij **wat** u gedaan hebt en **waarom**, maar zeg mij vooral de waarheid, sprak de oude gentleman bij wijze van groet.

Woolford antwoordde, dat hij hoegenaamd geen reden had om van dit voorval een geheim te maken en vertelde hoe hij gehandeld had. Toen hij ophield drukte de grijsaard hem de hand.

— Denkt u maar niet, dat u in een avontuur verzeild geraakt bent, Meneer Woolford, zei hij. U meent waarschijnlijk, dat die aankondiging slechts een enkele maal verschenen is. De waarheid is, dat zij de laatste is van een reeks, die een jaar lang, dag voor dag, gepubliceerd werd... tot vóór een maand. Dat zich mensen op Cedar-End aangeboden hebben, bewijst het stuk krant dat u daar in de buurt gevonden hebt. Maar geen enkele heeft ooit nummer zestien ontdekt, alleen u...

...En zo werd Algernon Woolford privé-sekretaris van de beroemde professor Harry More, schrijver van het wereldbekende boek : « Wiskunde en Filosofie ».

John FLANDERS.

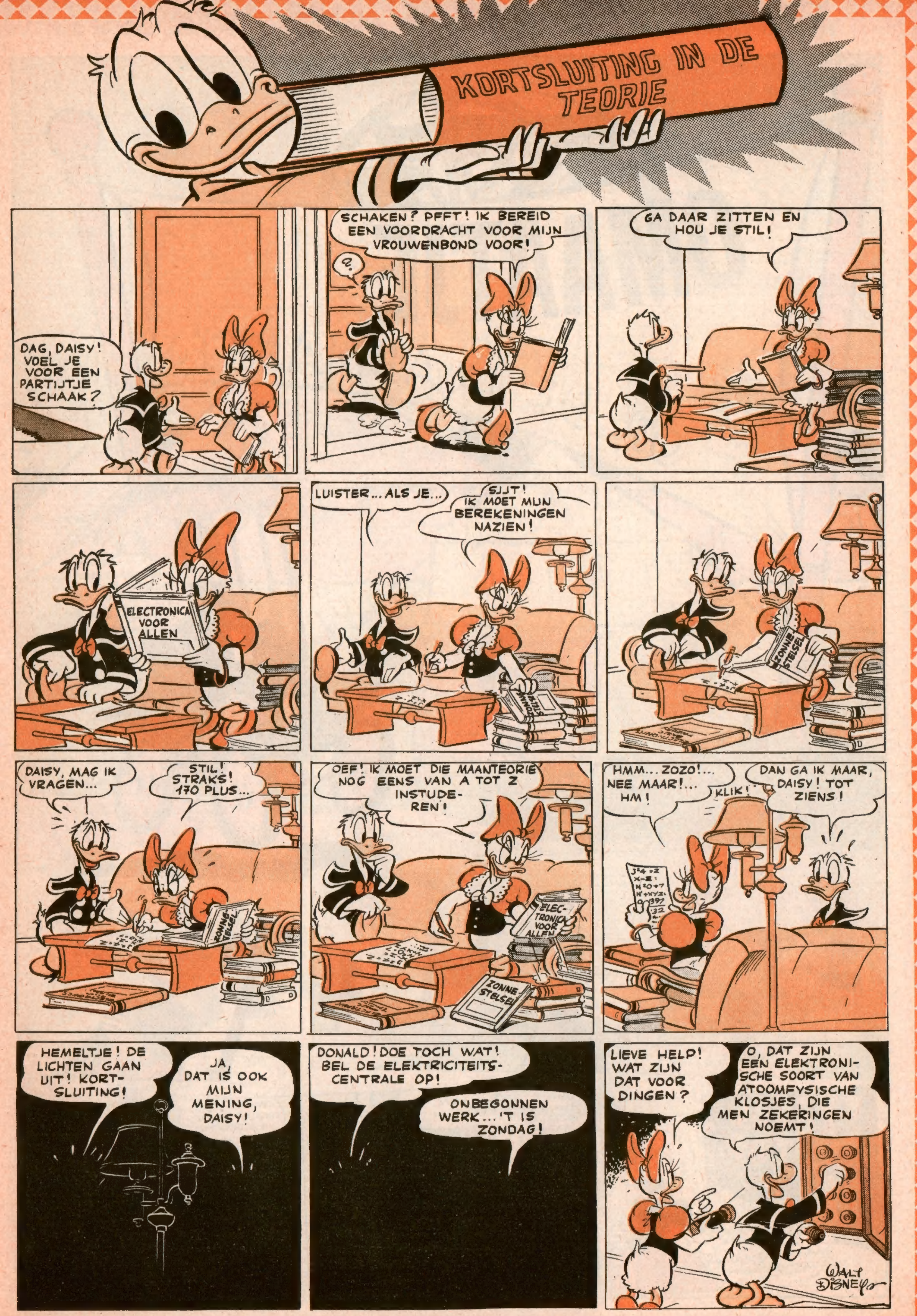

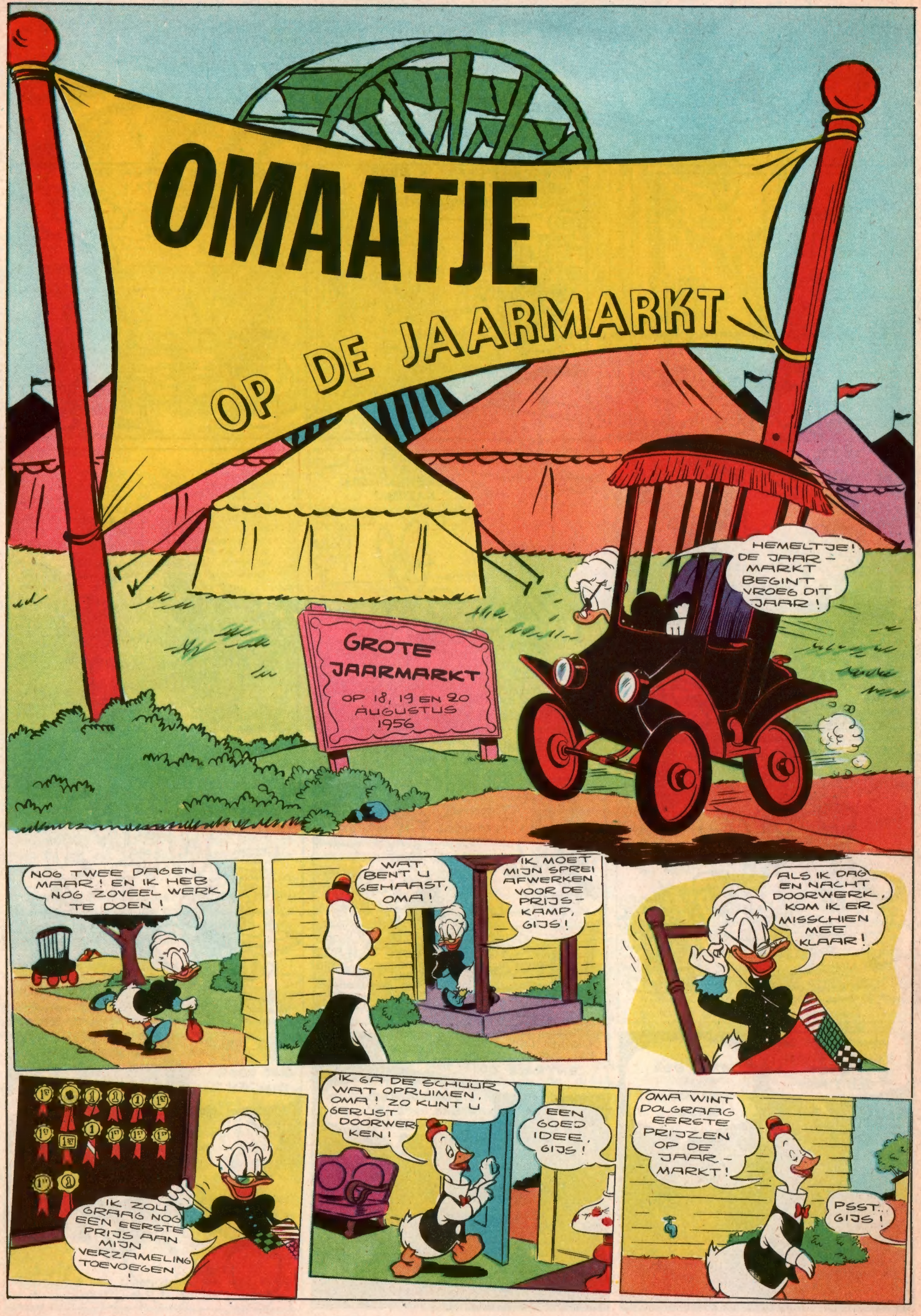
OMAATJE
OP DE JAARMARKT
GROTE JAARMARKT OP 18, 19 EN 20 AUGUSTUS 1956
HEMELTJE! DE JAAR-MARKT BEGINT VROEG DIT JAAR!
NOG TWEE DAGEN MAAR! EN IK HEB NOG ZOVEEL WERK TE DOEN!
WAT BENT U GEHAAST, OMA!
IK MOET MIJN SPREI AFWERKEN VOOR DE PRIJS-KAMP, GIJS!
ALS IK DAG EN NACHT DOORWERK, KOM IK ER MISSCHIEN MEE KLAAR!
IK ZOU GRAAG NOG EEN EERSTE PRIJS AAN MIJN VERZAMELING TOEVOEGEN!
IK GA DE SCHUUR WAT OPRUIMEN, OMA! ZO KUNT U GERUST DOORWERKEN!
EEN GOED IDEE, GIJS!
OMA WINT DOLGRAAG EERSTE PRIJZEN OP DE JAAR-MARKT!
PSST.. GIJS!

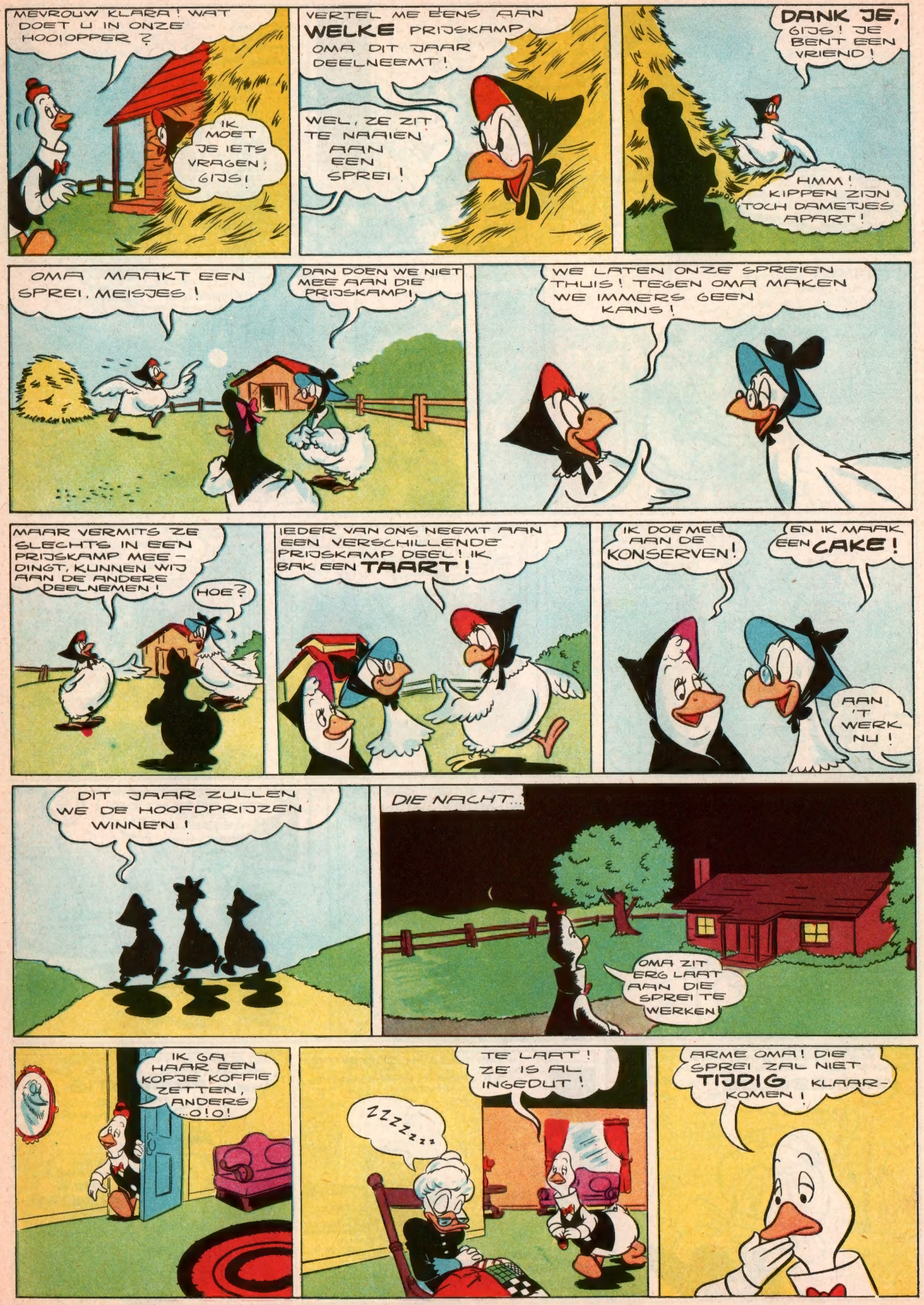
MEVROUW KLARA! WAT DOET U IN ONZE HOOIOPPER?
IK MOET JE IETS VRAGEN, GIJS!
VERTEL ME EENS AAN WELKE PRIJSKAMP OMA DIT JAAR DEELNEEMT!
WEL, ZE ZIT TE NAAIEN AAN EEN SPREI!
DANK JE, GIJS! JE BENT EEN VRIEND!
HMM! KIPPEN ZIJN TOCH DAMETJES APART!
OMA MAAKT EEN SPREI, MEISJES!
DAN DOEN WE NIET MEE AAN DIE PRIJSKAMP!
WE LATEN ONZE SPREIEN THUIS! TEGEN OMA MAKEN WE IMMERS GEEN KANS!
MAAR VERMITS ZE SLECHTS IN EEN PRIJSKAMP MEE-DINGT, KUNNEN WIJ AAN DE ANDERE DEELNEMEN!
HOE?
IEDER VAN ONS NEEMT AAN EEN VERSCHILLENDE PRIJSKAMP DEEL! IK BAK EEN TAART!
IK DOE MEE AAN DE KONSERVEN!
EN IK MAAK EEN CAKE!
AAN 'T WERK NU!
DIT JAAR ZULLEN WE DE HOOFDPRIJZEN WINNEN!
DIE NACHT...
OMA ZIT ERG LAAT AAN DIE SPREI TE WERKEN!
IK GA HAAR EEN KOPJE KOFFIE ZETTEN, ANDERS ...O!O!
ZZZZzzz
TE LAAT! ZE IS AL INGEDUT!
ARME OMA! DIE SPREI ZAL NIET TIJDIG KLAAR-KOMEN!

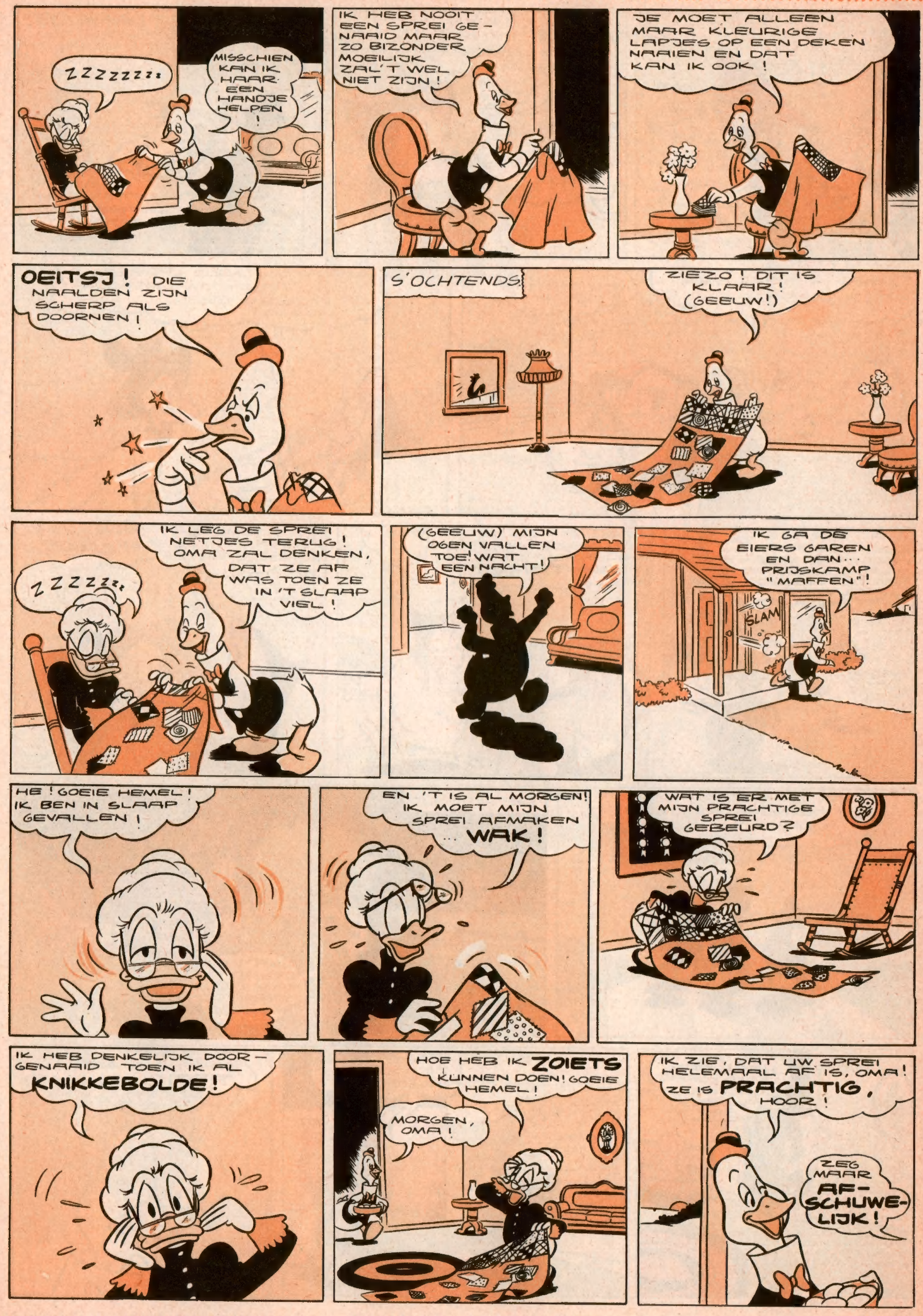
ZZZZZZZ
MISSCHIEN KAN IK HAAR EEN HANDJE HELPEN !
IK HEB NOOIT EEN SPREI GENAAID MAAR ZO BIZONDER MOEILIJK ZAL 'T WEL NIET ZIJN !
JE MOET ALLEEN MAAR KLEURIGE LAPJES OP EEN DEKEN NAAIEN EN DAT KAN IK OOK !
OEITSJ ! DIE NAALDEN ZIJN SCHERP ALS DOORNEN !
S'OCHTENDS
ZIEZO ! DIT IS KLAAR ! (GEEUW !)
ZZZZZZ
IK LEG DE SPREI NETJES TERUG ! OMA ZAL DENKEN, DAT ZE AF WAS TOEN ZE IN 'T SLAAP VIEL !
(GEEUW) MIJN OGEN VALLEN TOE ! WAT EEN NACHT !
IK GA DE EIERS GAREN EN DAN ... PRIJSKAMP "MAFFEN" !
SLAM
HE ! GOEIE HEMEL ! IK BEN IN SLAAP GEVALLEN !
EN 'T IS AL MORGEN ! IK MOET MIJN SPREI AFMAKEN ... WAK !
WAT IS ER MET MIJN PRACHTIGE SPREI GEBEURD ?
IK HEB DENKELIJK DOORGENAAID TOEN IK AL KNIKKEBOLDE !
HOE HEB IK ZOIETS KUNNEN DOEN ! GOEIE HEMEL !
MORGEN, OMA !
IK ZIE, DAT UW SPREI HELEMAAL AF IS, OMA ! ZE IS PRACHTIG, HOOR !
ZEG MAAR AFSCHUWELIJK !

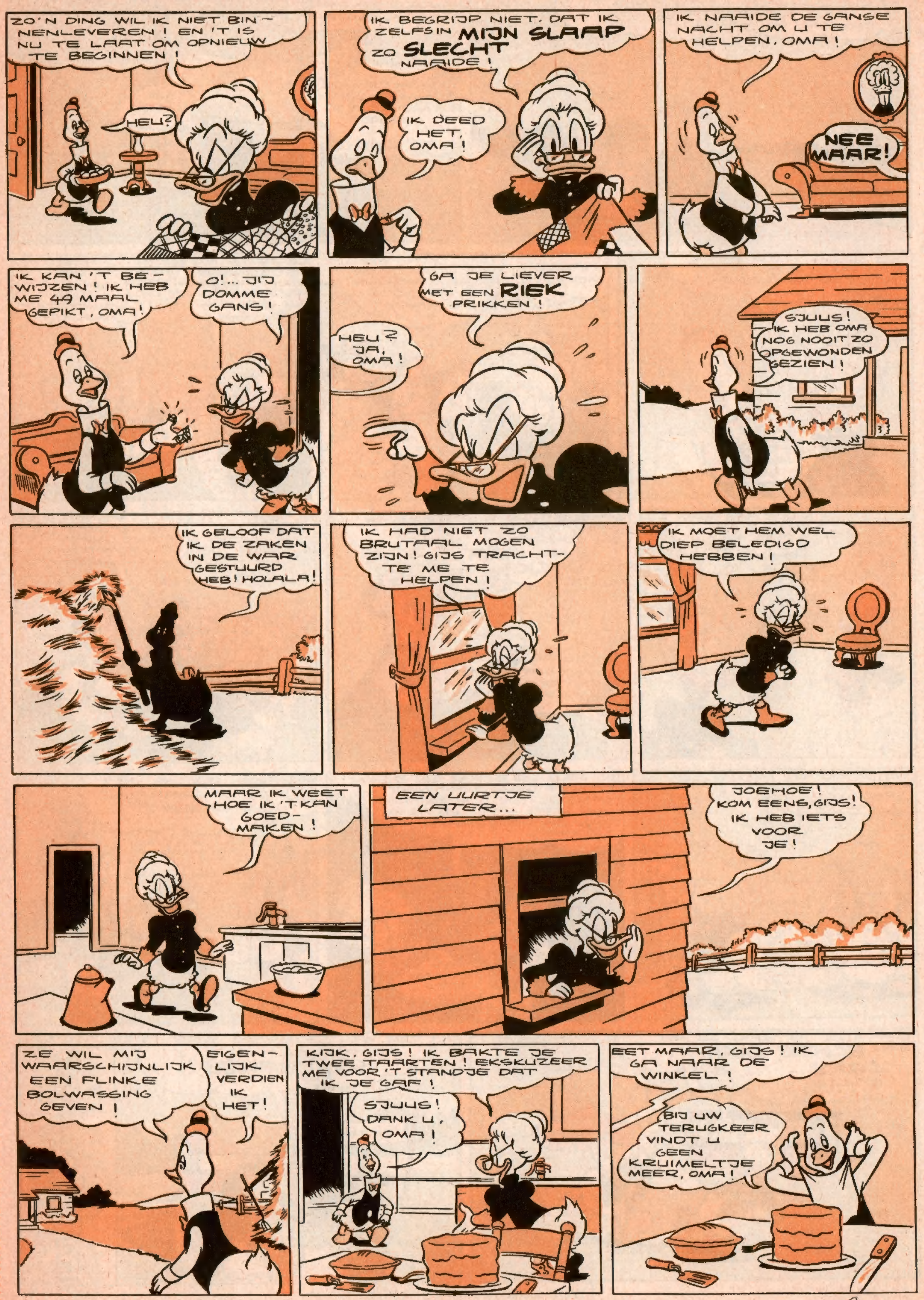
ZO'N DING WIL IK NIET BINNENLEVEREN ! EN 'T IS NU TE LAAT OM OPNIEUW TE BEGINNEN !
HEU ?
IK BEGRIJP NIET, DAT IK ZELFS IN MIJN SLAAP ZO SLECHT NAAIDE !
IK DEED HET, OMA !
IK NAAIDE DE GANSE NACHT OM U TE HELPEN, OMA !
NEE MAAR !
IK KAN 'T BEWIJZEN ! IK HEB ME 49 MAAL GEPIKT, OMA !
O ! ... JIJ DOMME GANS !
GA JE LIEVER MET EEN RIEK PRIKKEN !
HEU ? JA, OMA !
SJUUS ! IK HEB OMA NOG NOOIT ZO OPGEWONDEN GEZIEN !
IK GELOOF DAT IK DE ZAKEN IN DE WAR GESTUURD HEB ! HOLALA !
IK HAD NIET ZO BRUTAAL MOGEN ZIJN ! GIJS TRACHTTE ME TE HELPEN !
IK MOET HEM WEL DIEP BELEDIGD HEBBEN !
MAAR IK WEET HOE IK 'T KAN GOEDMAKEN !
EEN UURTJE LATER...
JOEHOE ! KOM EENS, GIJS ! IK HEB IETS VOOR JE !
ZE WIL MIJ WAARSCHIJNLIJK EEN FLINKE BOLWASSING GEVEN !
EIGENLIJK VERDIEN IK HET !
KIJK, GIJS ! IK BAKTE JE TWEE TAARTEN ! EKSKUZEER ME VOOR 'T STANDJE DAT IK JE GAF !
SJUUS ! DANK U, OMA !
EET MAAR, GIJS ! IK GA NAAR DE WINKEL !
BIJ UW TERUGKEER VINDT U GEEN KRUIMELTJE MEER, OMA !

ONS COMPLEET VERHAAL

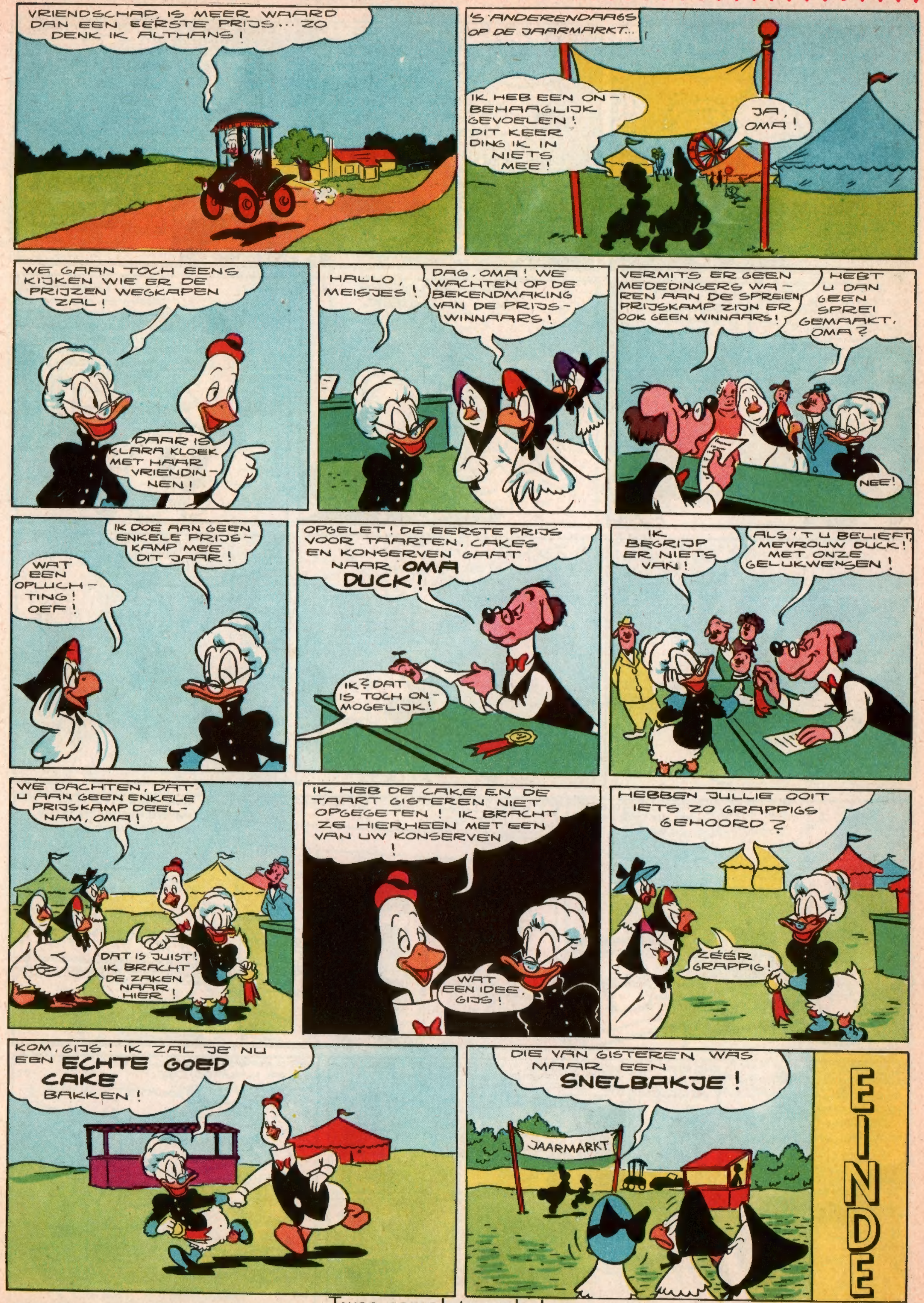

Twee complete verhalen :

VOLGENDE DONDERDAG : GOEDKOPE VACANTIE en PLUTO, DE SCHRIK VAN HET WOUD

ZIGZAGS

Plak deze figuur op de bodem van een kartonnen schoendoos, waarvan een der kleine zijden is weggeknipt. Het is een leuk strandspel voor verlofgangers aan zee, maar het kan natuurlijk ook als kamerspel gebruikt worden. De spelers gooien om beurten een geldstukje in de doos (afstand overeen te komen). De speelpenningen worden op de kaart geplaatst. Deze verschillende speelpenningen worden om beurten zoveel vakjes vooruitgeschoven als het cijfer waarop het werpgeldstuk is gevallen. Wie het eerst zijn speelpenning in vakje 61 (EINDE) loodst wint. Valt het werpgeldstuk naast een nummer, zo wordt de beurt van die speler overgeslagen.

DE AFRIKAANSE LEEUW

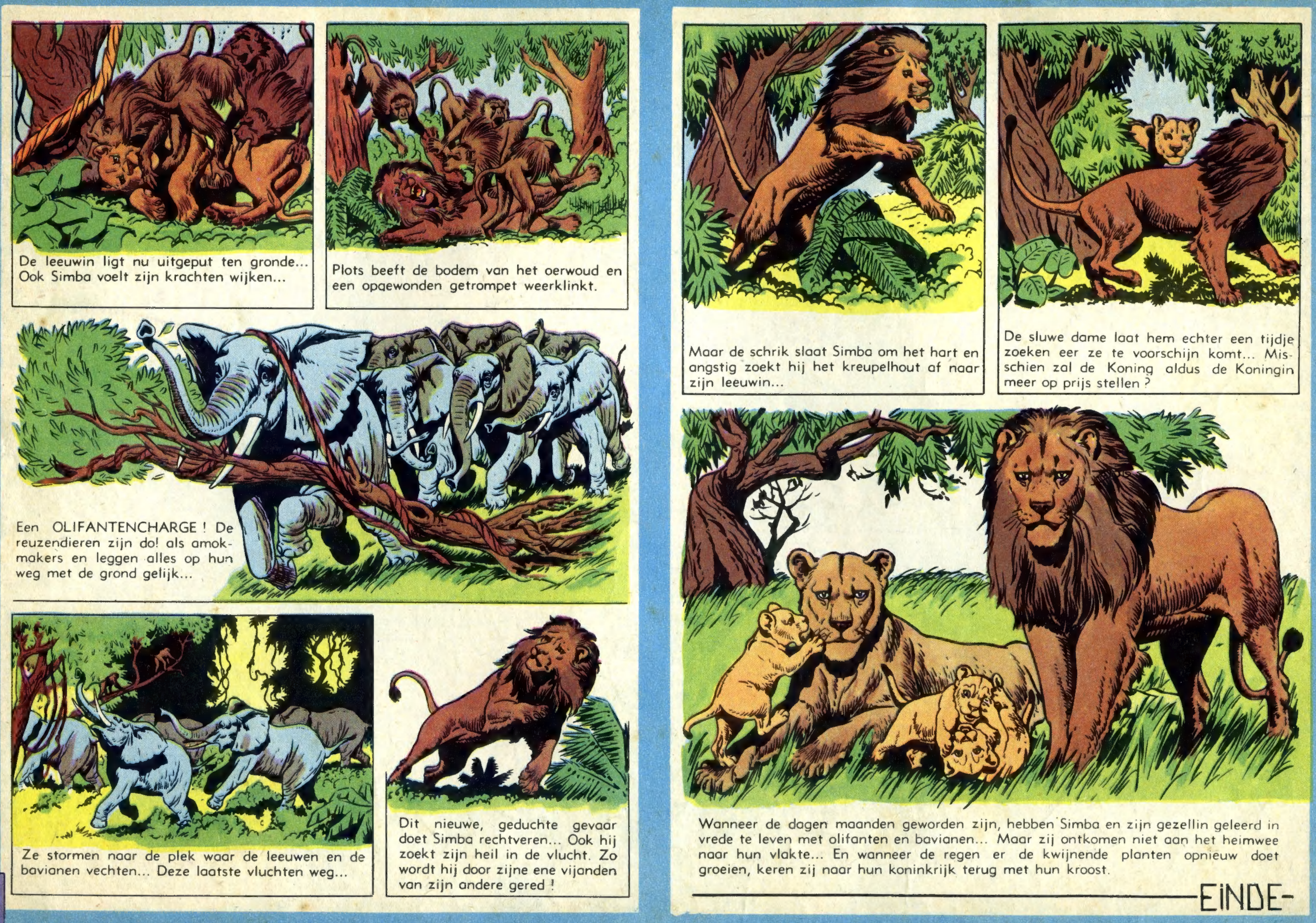

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.